Redactiunea, Administratiunea și Tipografia:
BRAȘOVU, piața mare Nr 22.
Scrisori netrancate nu se primescŭ. Manuscripte nu se retrimitŭ!
Birourile de anunciuri:
Brașovŭ, piața mare Nr. 22.
Inserate mai primescu în Viena Rudolf Mosse, Haasenstein & Vogler (Oto Maas), Heinrich Schalek, Alois Herndl, M. Dukes, A. Oppelik, J. Danneberg; în Budapesta: A. V Goldberger, Anton Mezei, Eckstein Bernat; în Frankfurt: G. L. Daube; în Hamburg: A. Steiner.
Prețul insertiunilorŭ: o seriă garmondŭ pe o colónă 6 cr. și 30 cr. timbru pentru o publicare. Publicărĭ mai dese după tarifă și învoială.
Reclame pe pagina III-a o seriă 10 cr. v. a. séu 30 banĭ.

GAZETA TRANSILVANIEI

ANULŬ LI.

„Gazeta" iese în fie-care ḑi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria
Pe unŭ anŭ 12 fl., pe șése lunĭ 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl.
Pentru România și străinătate
Pe unŭ anŭ 40 francĭ, pe șése lunĭ 20 francĭ, pe trei lunĭ 10 francĭ.
Se prenumeră la tóte oficiele postale din întru și din afară și la dd. colectorĭ.
Abonamentulŭ pentru Brașovŭ:
la administrațiune, piața mare Nr. 22, etagiulŭ I.: pe unŭ anŭ 10 fl., pe șése lunĭ 5 fl., pe trei lunĭ 2 fl. 50 cr. Cu dusulŭ în casă: Pe unŭ anŭ 12 fl., pe șése lunĭ 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl. Unŭ esemplarŭ 5 cr. v. a. séu 15 banĭ.
Atâtŭ abonamentele câtŭ și insertiunile suntŭ a se plăti înainte.

Nr. 284. Brașovŭ, Duminecă 25 Decemvrie 1888.

Din causa sfintelorŭ sërbătorĭ ale Nascerei Domnului, ḑiarulŭ nu va apăré pênĕ Mercurĭ séra.

Brașovŭ, 24 Decemvrie v.

Ce ar fi de viéța nóstră, ce curge ca apa unui rîu, aci mai linŭ, aci mai repede, strecurându-se printre nenumĕratele pedecĭ ce-i stau în cale, orĭ trecêndŭ cu putere peste ele, ce curge neîncetatŭ și fără oprire ḑi și nópte, décă nu amŭ mai avé și câte unŭ momentŭ de repausŭ, când ochiul nostru obositŭ se recreazĕ privind îndĕrĕtŭ și înainte și când sufletulŭ nostru se înalță peste miseriile ḑilnice în sfera ideală, ce încunjură ca o sfântă aureolă ținta spre care stăruimŭ.

Fericițĭ cei carĭ în asemenĭ momente se vĕdŭ mai apropiațĭ de ținta lorŭ, carĭ privindŭ îndĕrĕtŭ se simtŭ mai mulțumițĭ de calea ce au străbătut'o și cărora le surîde înainte unŭ viitorŭ mai veselŭ și mai plăcutŭ.

Noi Românii nu ne putemŭ numĕra adĭ între aceștĭ fericițĭ. Lungŭ și plinŭ de suferințe este drumulŭ ce l'amŭ percursŭ și ḑile grele ne mai stau înainte. Dér unŭ sentimentŭ adêncŭ de-o putere magică ne cuprinde totușĭ când înălțându-ne sufletulŭ peste năcazurile ḑilei, ne gândimŭ la vécurile de reștriște peste carĭ amŭ trecutŭ și vedemŭ, că amŭ rĕmasŭ neatinșĭ de tempestățile lorŭ, amŭ rĕmasŭ cu trupŭ și cu sufletŭ — Românĭ.

Dér décă acestŭ sentimentŭ ne întăresce în speranțele nóstre și ne îndoesce forțele, ca sĕ putemŭ pășĭ fără șovăire înainte pe calea aspirațiunilorŭ nóstre legitime și drepte, nu trebue sĕ uitămŭ, că cei carĭ nu ne voescŭ binele, ci peirea, grămădescŭ ḑi de ḑi pedecĭ în calea ce avemŭ sĕ o mai străbatemŭ, în credință că odată vomŭ da de o stavilă pe care nu o vomŭ mai puté nicĭ sparge, nicĭ trece peste ea.

Cuprinșĭ de sentimentulŭ vênjosiei și puterei nóstre de viéță, le putemŭ ḑice dușmanilorŭ noștri: deșértă e credința vóstra!

Dér va înțelege orĭ-și-ce Românŭ, că mergêndŭ înainte cu puterile împărțite ca până acum, totŭ mai grea și cu mai marĭ jertfe și perderĭ va fi împreunată lupta nóstră pentru esistența națională, totŭ mai obositóre vorŭ fi opintirile, ce le vomŭ face ca sĕ ne apropiămŭ de ținta aspirațiunilorŭ nóstre, de-a ne crea unŭ viitorŭ demnŭ și sigurŭ, viitorŭ pe care și Dumneḑeu sfântulŭ ni-lŭ voesce.

Décă vomŭ urmări cu atențiune evenimentele celorŭ douĕḑecĭ de anĭ din urmă, de când s'a întunecatŭ din nou cerіulŭ vieței nóstre politice și naționale, vomŭ găsi, că mai întotdéuna pe lângă vitregimea împrejurărilorŭ și pe lângă furia dușmanilorŭ românismului ne-au adusŭ póte celŭ mai mare rĕu însășĭ slăbiciunile nóstre, lipsa de solidaritate în acțiunile nóstre.

Atuncĭ când se cerea sĕ punemŭ cu toții umĕrŭ la umĕrŭ desvoltândŭ cea mai mare energiă în lupta de apĕrare, adversarii noștri nu întêmpinau de multe orĭ decâtŭ slabele puterĭ ale unorŭ grupurĭ singuratice, conduse de sentimentulŭ de datoriă națională dér lipsite de entusiasmulŭ ce'lŭ póte da omului numai consciința că luptă cu puterĭ unite.

Unulŭ câte unulŭ amŭ fostŭ bătuțĭ și risipițĭ și atuncĭ, când ni s'arŭ fi datŭ posibilitatea ca în unire sĕ respingemŭ și sĕ spulberămŭ uneltirile contrarilorŭ.

Pare că pĕcatele strămoșilorŭ noștri ne ținŭ încă și adĭ în lanțurile patimilorŭ ce ne-au desbinatŭ în trecutŭ și ne-au făcutŭ robii altora.

Aceste patimĭ trebue sĕ le stêrpimŭ din inimele nóstre. Unŭ poporŭ care aspiră la libertate și la bunăstare națională trebue sĕ fiă condusŭ numai de sentimentele nobile ale jertfirei, abnegării de sine și ale dragostei frățescĭ.

Sĕ privimŭ în jurulŭ nostru și vomŭ vedé, că totŭ ce s'a făcutŭ bunŭ și folositorŭ, totŭ ce constitue adĭ mulțumirea și gloria popórelorŭ este resultatulŭ unirei forțelorŭ și alŭ conlucrării frățescĭ pentru realisarea nobilelorŭ lorŭ aspirațiunĭ.

Și décă în ajunulŭ marei sĕrbătorĭ creștinescĭ, ce ne-a'adusŭ lumina cunoscinței, inima ni-se înalță peste miseriile vieții nóstre ḑilnice, ea este pĕtrunsă de credința, că fiĭ luminațĭ ai poporului românŭ vorŭ rupe odată lanțurile pĕcatelorŭ strămoșescĭ și vorŭ da lumei o probă adevĕrată despre puterea Românului când lucră în unire.

Și acéstă credință nu este deșértă.

Ea este înrădăcinată în inimile nóstre și atêrnă numai dela noi ca sĕ-o vedemŭ cu-o ḑi mai curênd realisată.

In semnulŭ acestei tarĭ și nestrămutate credințe le dorimŭ frațilorŭ noștri de pretutindenĭ: sĕrbătorĭ fericite!

Conferință militară în Viena.

La 1 Ianuarie n. s'a ținutŭ în palatulŭ din Viena o conferință militară, sub președința Majestății Sale. Inainte de ținerea conferinței, Monarchulŭ a primitŭ pe ministrulŭ de rĕsboiu Bauer. La conferințe au luatŭ parte: archiducele Albrecht, inspectorulŭ infanteriei principele de corónă Rudolf, inspectorulŭ artileriei archiducele Vilhelm, ministrulŭ de rĕsboiu Bauer, inspectorulŭ cavaleriei prințulŭ Croy și inspectorulŭ geniului br. Salis-Saglio.

După cum comunică „N. W. Tgbl.", conferința s'a ocupatŭ cu programulŭ de lucru alŭ anului 1889. Obiectulŭ desbaterilorŭ l'au formatŭ între altele dispositiunile de esecutare a nouei legĭ militare, precum și plănuitele schimbărĭ în efectivulŭ trupelorŭ de infanteriă și de artileriă. Sporirea contingentului anualŭ are sĕ se facă în prima liniă la acele corpurĭ de trupe, care au unŭ efectivŭ mai micŭ din causa trimiterilorŭ de trupe în provinciile ocupate, de asemenea despărțĕmintele de artileriă nou înființate și anume divisiunile de baterii Nr. 29 până la 42 inclusivŭ au sĕ fiă sporite la efectivulŭ obicĭnuitŭ de patru tunurĭ (până acuma douĕ) într'o bateriă.

Flotila de rĕsboiu pe Dunăre.

Cetimŭ în „Romänischer Lloyd":

Din parte oficiósă se desminte scirea, că monarchia austriacă voiesce sĕ creeze o flotilă de rĕsboiu pe Dunăre. Astfelŭ de desmințirĭ trebuescŭ primite totdéuna cu precauțiune. Le place a pregăti publiculŭ încetulŭ cu încetulŭ pentru anumite scirĭ. De faptŭ cestiunea flotilei dunărene devine actuală numai când se va fi esecutatŭ regularea Porțilorŭ de ferŭ. Precumŭ ni-se comunică, regularea Porțilorŭ de ferŭ cere celŭ puținŭ timpŭ de cincĭ anĭ, plănuita flotilă dunărénă însĕ se póte echipa complectŭ în timpŭ de doi anĭ. Prin urmare acéstă cestiune se va pune la ordinea ḑilei numai mai târḑiu, dér fără flotilă Austria nu va rĕmâné nicĭdecum. E probabilŭ, că viitorulŭ bugetŭ alŭ marinei va conținé deja și o sumă de 20—30 mii fl. pentru studiarea planurilorŭ respective.

Unŭ conflictŭ bulgaro-francesŭ.

Intre guvernulŭ bulgarŭ și între consululŭ francesŭ din Burgas s'a ivitŭ

FOILETONULŬ „GAZ. TRANS."

(5)

Sĕrmanulŭ Guță.

Novelă.

V.

(Urmare și fine.)

Guță Zîmbrênŭ n'avea nicĭ cea mai mică cunoscință de cele ce se întêmplaseră.

Vĕḑêndŭ mai la începutŭ, că n'o întêlnesce de locŭ, nu-i scie locuința, nicĭ n'avea cine sĕ'i dea informații despre ea, Guță era în firma credință, că ea l'a uitatŭ, că nicĭ nu vrea sĕ mai scie de elŭ și că cine scie în ce chipŭ se va fi așeḑatŭ undeva cu bunică-sa.

Era parcă unŭ făcutŭ, că orĭ câtŭ umbla sĕ'i dea de urmă, nu'i succedea de locŭ. I-se părea că în calea vieții sale a vĕḑutŭ nu pe Maria, ci o nălucă amăgitóre, și o amăgire în primulŭ amorŭ multă neîncredere vérsă în sufletulŭ celui amăgitŭ.

Elŭ începuse a urî lumea, ura sgomotulŭ și din socialŭ, cum era, se făcu fórte retrasŭ.

Intr'o ḑi Guță eși la largŭ afară din orașŭ. Ișĭ luà drumulŭ către vila unde Maria îi născuse odată în sufletŭ atâta speranță, atâtea ideale. Gândea, că va întêlni unŭ omŭ în calea lui, care sĕ'i spună de feliulŭ pierderei stăpânilorŭ vilei, și de multe pe carĭ elŭ ar fi vrutŭ sĕ le scie.

Când era aprópe de țînta plecărei sale, vĕḑù în depărtare o figură de femeă, bine învĕlită. Elŭ ișĭ oprì pasulŭ s'o aștepte. Cândŭ erau numai câțĭva pașĭ unulŭ de altulŭ, inimile lorŭ începură a tremura ca vérga. Totŭ mai aprópe, mai aprópe cândŭ se vĕḑură unulŭ de altulŭ, femeea vrù sĕ'șĭ schimbe direcția, dér înmărmurită ca o statuă ea încremenì pe locŭ și nu mai putù merge. Guță o vĕḑù cum ișĭ plécă capulŭ, cum ișĭ trage vĕlulŭ peste obrajĭ — și s'apropià de ea. Trăsărì grozavŭ cândŭ recunoscù în ea pe Maria și unŭ fiorŭ putemicŭ îlŭ străbătù din tălpĭ până în creștetŭ.

După câteva minute, ea s'apropià de elŭ cu lacrimĭ în ochĭ și'i ḑise:

„Ce bine ar fi fostŭ sĕ nu ne mai întêlnimŭ!"

„Pentru-ce, Mario?"

„Vei înțelege'ndată. Dă'mĭ brațulŭ sĕ mergemŭ mai departe."

Plecară întocmai ca odinióră de sub arborulŭ ce-i scutise de plóiă, dér nu și cu aceleașĭ inimĭ, nu și cu aceleașĭ simțirĭ. Maria era cuprinsă de o adêncă tristeță, pe Guță-lŭ chinuia o neliniște tótŭ așa de adêncă.

„Și gândeai că o sĕ ne mai întêlnimŭ vre-odată?" o întrebà elŭ.

„In vecĭ Guță nu!" rĕspunse Maria suspinândŭ.

Elŭ începù apoi sĕ'i spună cum a umblatŭ și ce a pățitŭ și'i spunea așa de cu încredere, încâtŭ Maria începù sĕ plângă și'șĭ lăsa capulŭ pe umĕrulŭ lui.

„O, de ce a fostŭ sĕ ne întâlnimŭ așa târḑiu! Decâtŭ acum mai bine sĕ nu ne fi mai întâlnitŭ nicĭ-odată."

„Nu mĕ doriai Mario?" întrebà Guță cu tonulŭ unui desnădăjduitŭ,

„Te-am doritŭ totdéuna, Guță, dér multe s'au întêmplatŭ de atuncĭ. Pe moșulŭ l'am perdutŭ, pe sĕrmana bunică-mea asemenea. Amêndoi zacŭ în țĕrîna rece a mormêntului, numai eu singură am fostŭ osândită de sórte sĕ umblu rĕtăcindŭ ca o nebună", replicà Maria plângêndŭ cu hohotŭ.

„Cum? Ce ți-s'a întêmplatŭ?"

„Iartă-mĕ, Guță, décă-țĭ spunŭ că nu-țĭ potŭ destăinui nimica."

„Pentru ce, Mario? N'ai încredere în mine? Eu te voiu mângăia și întări, vorbesce-mĭ," rĕspunse elŭ îngrijatŭ.

„Prea mare durere țĭ-așŭ pricinui."

„Mario? pentru Dumneḑeu, tu țĭ-ai — — —."

„Nu, Guță, am întrégă mintea, dér n'am avut'o atuncea," rĕspunse ea privindu-lŭ cu temere.

„Spune-mĭ, Mario, te conjurŭ în numele iubirei mele, spune-mĭ," ḑise Guță tremurândŭ și gândindu-se la cele ce se putéu desvĕli.

„In zadarŭ, căcĭ fericirea nóstră nu se mai póte țese în plaiulŭ acestei viețĭ."

„Nu te pricepŭ, Mario. De ce te ferescĭ a'mĭ spune adevĕrulŭ?"

„O ce bine ar fi sĕ nu mĕ pricepĭ nicĭodată, așŭ muri liniștită," ḑise Maria cu lacrĕmile'n ochĭ. Lângă tine mĕ simtŭ așa de bine și totușĭ pare că mĕ mustră consciința. Nu dori însĕ dela mine sĕ-ț spunŭ de ce, și după ce ne vomŭ despărți, uită-mĕ Guță, uită-mĕ pe vecĭ," șfîrși ea tremurândŭ ca vérga.

„Mario, de ne-arŭ despărți mărĭ și țĕrĭ, eu nu te voi uita."

„Dér, Guță dragă, mai multŭ decâtŭ țĕrĭ și mărĭ ne despartŭ lucrurĭ pe carĭ tu nicĭ când nu le vei sci. Lasă-mĕ dér

unŭ conflictŭ destulŭ de însemnatŭ. Se scie că în Burgas se plănuise o revoltă de către mai mulţĭ Muntenegrenĭ sub conducerea rusului Nabokof. Céta căḑù în mânile justiţiei bulgare şi de atuncĭ consululŭ francesŭ luă pe întréga cétă sub protecţiunea sa. Elŭ cere ca arestaţii să fiă judecaţĭ amĕsuratŭ capitulaţiunilorŭ, ér guvernulŭ bulgarŭ declară, că Muntenegrulŭ nu face parte dintre statele, care au subscrisŭ capitulaţiunile cu Turcia, decĭ Muntenegrenii vorŭ fi judecaţĭ ca şi supuşii bulgarĭ. La acestea consululŭ francesŭ a declaratŭ, că apĕrătorii cetei vorŭ renunţa la apĕrare şi totŭ odată a sfătuitŭ pe Muntenegrenĭ să nu rĕspundă la nicĭ o întrebare înaintea judecătoriei. Acéstă interesantă pertractare va începe în cele mai apropiate ḑile.

SCIRILE ḐILEI.

In protopopiatulŭ gr. cat. alŭ *Clujului* s'au înfiinţatŭ trei fondurĭ, anume: fondulŭ cultului, care s'a urcatŭ la 3500 fl. şi din care se împartŭ cărţĭ de şcólă în totŭ anulŭ; fondulŭ reuniunei preoţilorŭ tractualĭ, care este de 300 fl., şi fondulŭ învĕţătorilorŭ, asemenea de 300 fl. până acum.

* *

Vechiulŭ oraşŭ *Haţegŭ* este în decadenţă; comercianţii mai marĭ ai lui au dispărutŭ unulŭ după altulŭ, ér dintre comercianţii mai micĭ mulţĭ inşĭ au sĕrăcitŭ, industriaşii asemenea dau îndĕrĕtŭ. Tĕrgurile s'au slăbitŭ, nu mai e nicĭ pe departe ceea ce a fostŭ mai nainte cu câţĭ-va anĭ. Din astă causă bărbaţĭ de frunte din Haţegŭ au venitŭ la ideea ca sĕ céră desfiinţarea Haţegului ca oraşŭ şi declararea lui de comună mare, sub cuvêntŭ că nu este în stare a suporta spesele unui oraşŭ.

Étă unde aduce lucrurile unŭ guvernŭ vitregŭ.

* *

Ministrulŭ unguresc de culte şi instrucţiune a datŭ ordinŭ strictŭ ca sĕ se scóţă din usulŭ bibliotecelorŭ şi alŭ institutelorŭ de învĕţămêntŭ o scriere sêrbéscă apărută încă la an. 1885 sub titlulŭ: „*Istoria ilustrată a poporului sêrbesc*“. Oprirea acestei cărţĭ o face ministrulŭ sub cuvêntŭ că în ceea ce privesce istoria Ungariei s'ar contraria cu adevĕrulŭ istoricŭ, ar cuprinde doctrine false şi că ar fi scrisă cu scopulŭ de-a face nesuferibilă înaintea poporului sêrbescŭ nu numai naţiunea maghiară, ci şi monarchia şi casa domnitóre.

Aşa e, numai ce scrie Hunfalvy-Hunsdorfer şi tovarăşii e „cinstitŭ şi dreptŭ“, apoi de-ar scrie măcarŭ şi năsdrăvăniile cele mai marĭ.

* *

In comitatulŭ *Nogradŭ* s'au aflatŭ în an. 1887—8 cu totulŭ 33,016 copii obligaţĭ la scólă; scolĭ au fostŭ 312, dintre carĭ 3 de statŭ, 25 comunale, 2 private, 282 confesionale. S'a propusŭ numai unguresce în 207 scolĭ, ungaresce—nemţesce şi unguresce—slovăcesce în 67, numai slovăcesce în 38 de scóle. Se simte necesitate de a se îmbunĕtăţi salarulŭ învĕţătorilorŭ.

Numĕrulŭ celŭ mare alŭ scólelorŭ confesionale slovăcescĭ cu limba de propunere unguréscă e o dovadă despre persecutarea bieţilorŭ Slovacĭ de către campionii maghiarisării.

* *

Se învită la *concertulŭ* ce-lŭ va arangia „*Reuniunea de cântărĭ din Dobra*“ în 7 Ianuarie st. n. 1889 în sala hotelului „la Husariu“. Venitulŭ curatŭ e destinatŭ în favorulŭ fondului Reuniunei de cântărĭ. După concertŭ petrecere cu jocŭ. Inceputulŭ la 8 óre séra. Dobra, în 30 Decemvre 1888. — Comitetulŭ. Preţulŭ locurilorŭ: Loculŭ I. 80 cr., loculŭ II. 60 cr., parter 40 cr. Bilete se potŭ căpĕta la d-lŭ Adamŭ Leşnicanŭ poştarŭ şi séra la cassă. Programulŭ: 1) „*Furtuna*“, corŭ de I. Dürner, esecutatŭ de *corulŭ bărbătescŭ*. 2) „*Teatrulŭ vieţei*“, poesie de P. Dulfu, declamată de d-na *Cornelia Medveşŭ*, 3) „*Hora Severinului*“, corŭ de L. Wiest, esecutatŭ de *corulŭ mixtŭ*. 4) a) „*Te-ai dusŭ iubit'o...*“ de C. Porumbescu. b) „*Luna dórme*“, arie grécă, romanţe cu acompaniamentŭ, cântate de d-şóra *Eugenia Cuteanu*. 5) „*Sub acéstă neagră stâncă...*“, serenadă, esecutată de *corulŭ bărbătescŭ*. 6) „*Solo de violină*“, esecutatŭ de d-lŭ *Kállay F.* 7) „*Trecui valea...*“, corŭ de I. Mureşianu, esecutatŭ de *corulŭ mixtŭ*. 8) „*Cunoscŭ unŭ ochiu...*“, romanţă cu acompaniamentŭ de Reichard, cântată de d-na *Cornelia Medveşŭ*. 9) „*Scrisórea a III-a*“ a lui M. Eminescu, declamată de d-lŭ *Ios. Morariu*. 10) „*Hora Plóiei*“, cor de G. Dima, esecutatŭ de *corulŭ bărbătescŭ*.

* *

In 7 Ianuarie 1889 st. n. (a doua ḑi de Crăciunŭ) „*Reuniunea Română de cântărĭ* din *Oraviţa*“ va juca în teatru: 1) „*Sărutatulŭ*“ comediă în 1 actŭ, de I. Rosen, tradusă de G. V. Persónele: Glonţanŭ, căpitanŭ în pens. d-lŭ Jianŭ; Matilda, fiă-sa, d-şóra Bistrénŭ; Frunzărénŭ, librarŭ d-lŭ Sv. Purgarŭ; Maria, soţiă-sa, d-şóra N. Szerényi; Clarinescu, comp. de mus. d-lŭ Pavlovicĭ; Creţu, ajutorŭ de librarŭ, d-lŭ C. Poenarĭ; Alcuţa, bucătărésă, d-şóra Talescu; Unŭ comissionarŭ d-lŭ Pătăşanŭ. Acţiunea se petrece în librăria lui Frunzărénŭ. 2) „*Craiu Nou*“ Operetă în 1 actŭ de V. Alesandri, musica de C. Porumbescu. Dirigentŭ d-lŭ F. Zeeh. Persónele: Moşŭ Corbu, cimpoierŭ bĕtrânŭ d-lŭ L. Dragoescu; Bujorŭ, sergentŭ de jandarmĭ, d-lŭ Andriţoi; Leonaşŭ, tînĕrŭ, d-lŭ Bogdanŭ; Ispravniculŭ d-lŭ Jianŭ; Anica, orfană d-şóra El. Purgarŭ; Dochiţa, tînĕra ţărancă, d-şóra Iul. Dragoescu. Fete, flăcăi de munte. Jandarmĭ. 3) *Petrecerea de danţŭ* în sala „Corónei.“ Biletele dela teatru servescŭ de biletŭ de intrare. Preţulŭ locurilorŭ: Balconŭ 1 fl. Scaunŭ în parterŭ 60 cr. Intrare în parterŭ 50 cr. Galeriă 30 cr. Studenţii şi soldaţii în parterŭ şi pe galeriă plătescŭ preţulŭ pe jumĕtate. Biletele se capĕtă în prăvăliile d-lorŭ Pavlovicĭ jun. şi D. Pocrénŭ şi séra la cassă. Deschiderea cassei la 7, începutulŭ la 8 óre precisŭ.

Din camerele române.

In senatŭ d-lŭ senatorŭ Ianovŭ presentă o propunere pentru înlocuirea scrutinului pe lustă cu scrutinŭ individualŭ la alegerile comunale.

S'a alesŭ o comisiune care sĕ transforme propunerea în proiectŭ de lege.

D-lŭ senatorŭ *Lerescu* cetesce o cerere d'a se face linia ferată Argeşŭ-Piteşcĭ.

D-lŭ ministru *Marghilomanŭ* ḑice, că isvórele ordinare ale bugetului suntŭ insuficiente a susţiné reţelele căilorŭ ferate esistente. Promite însĕ că acéstă liniă are sĕ intre între cele proiectate în construire pentru campania anului viitorŭ.

Urméză 2 indigenate, unulŭ alŭ d-lui Const. Cernescu, românŭ din Ardealŭ, şi altulŭ alŭ d-lui Wilchi Fritsch.

D-lŭ senatorŭ *Cămărăşescu* ḑice că d-lŭ raportorŭ sĕ arate ce actŭ e la dosarŭ, din care sĕ se constate, că e românŭ, deórece vede că d-nulŭ Cernescu e de religia greco-catolică?

I se arată în cele din urmă actulŭ autenticŭ, *că e românŭ*, d-lui Cărămăşescu, care se declară satisfăcutŭ.

Se pune la votŭ acéstă recunóscere de cetăţénŭ românŭ şi se primesce cu 52 bile albe contra 8 negre.

Alŭ doilea indigenatŭ, alŭ d-lui W. Fritsch, încă a fostŭ votatŭ după o scurtă desbatere.

D-lŭ senatorŭ *V. A. Urechiă* dă cetire raportului pentru ridicarea unui monumentŭ în memoria luptelorŭ dela 1877.

D-lŭ generalŭ *Manu*, ministru de resbelŭ, mulţumesce senatului pentru interesulŭ ce-lŭ pórtă armatei. Spune că guvernulŭ va studia cestiunea şi-apoi va face totŭ ce crede că e bine în acéstă privinţă. Se va îngriji d'asemenĭ ca cei carĭ au fostŭ în luptă şi au devenitŭ infirmĭ încâtŭ nu potŭ lucra, sĕ nu mai sufere de aicĭ încolo miseriă.

S'a votatŭ calitatea de cetăţénŭ românŭ a d-lui Daniilŭ Ciocârlia.

In cameră d-lŭ deputatŭ *N. Ceaur-Aslan* întrébă guvernulŭ, décă are vre-o obligaţiune cu cassa Bleichröder din Berlinŭ pentru împrumutulŭ de 26 milióne lei, necesarŭ a se scóte din circulaţiune biletele hipotecare de 20 lei ale Băncii Naţionale, în scopŭ d'a se micşora agiulŭ.

D-lŭ ministru de finanţe *Ghermani* rĕspunde, că guvernulŭ n'are nicĭ unŭ angajamentŭ cu acea cassă, şi că nicĭ nu va face acestŭ împrumutŭ pe piéţa din Berlinŭ. Agiulŭ n'ar fi fostŭ aşa de ridicatŭ, décă nu esistau pe piéţă acele bilete în valóre de 26 milióne. Pentru a dispăré cu desĕvêrşire agiulŭ este trebuinţă a se modifica legea şi statutele Băncei Naţionale în aşa felŭ de chipŭ, ca biletele sĕ nu represinte decâtŭ aurŭ, şi a se modifica legea monetară, prin care sĕ se stabiléscă ca moneda liberatoriă sĕ fiă numai monedă de aurŭ. Conchiḑêndŭ cere să se voteze proiectulŭ sĕu de lege.

D-lŭ *Al. Lahovary*, ministru alŭ domeniilorŭ, ḑice că prin acestŭ împrumutŭ şi prin retragerea biletelorŭ hipotecare nu e vorba de plata unei datorii a Băncei, ci a publicului. In anulŭ 1880, d. Ionŭ Brătianu a emisŭ bilete hipotecare carĭ erau unŭ felŭ de hârtiă monedă, ceea ce vrea sĕ ḑică unŭ împrumutŭ forcatŭ de statŭ. Ne ḑicea atuncĭ d-nulŭ Ionŭ Brătianu, că a făcutŭ unŭ împrumutŭ fără ca statulŭ sĕ plătéscă dobêndă. Ce-i dreptŭ nu s'a plătitŭ nicĭ 5 la sută şi nicĭ 10 la sută, der ni s'a creatŭ agio. Aceste le ḑiceam încă din anulŭ 1880, când se discuta acea lege. Nimenea nu luase atuncĭ cuvêntulŭ, şi 'mĭ era ruşine ca o lege de asemenea natură sĕ se trécă fără cea mai mică discuţiă. Efectele acelei politice le vedemŭ acum şi le plătimŭ cam scump. Peste 20,000,000 de lei a plătitŭ statulŭ agio, din causa zimbetului marelui omŭ, d. I. C. Brătianu şi din nesciinţa şi uşurinţa decedatului Ionŭ Câmpineanu, guvernatorulŭ Băncii Naţionale.

Legea a fostŭ apoi votată cu unele micĭ modificărĭ.

D-lŭ deputatŭ *Ionŭ Rădulescu* presintă o petiţiune a Piteştenilorŭ, carĭ cerŭ sĕ se pună în lucrare linia ferată Piteştĭ-Câmpulungŭ.

D-lŭ deputatŭ *Ionŭ Nădejde* îşĭ desvoltă interpelarea sa, privitóre la întrebuinţarea de către primăria comunei Iaşĭ a moşiilorŭ ce i-s'au datŭ de către Statŭ în loculŭ celorŭ 10 milióne lei promise la proclamarea Unirei. Primăria s'a obligatŭ sĕ le dea în lotur̆ micĭ lucuitorilorŭ din mahalalele din Iaşĭ. Cu tóte aceste, pămêntulŭ nu s'a datŭ. Locuitorii au făcutŭ cerere la consiliulŭ comunalŭ şi la ministerulŭ de interne, cu tóte aceste ei n'au căpĕtatŭ nicĭ o satisfacţiă până în presentŭ. Locuitorii au dreptulŭ sĕ-şĭ păşuneze vitele lorŭ, încă de pe timpulŭ domnitorului Moruzzi. Consiliulŭ comunalŭ nu voesce sĕ ţiă în sémă drepturile locuitorilorŭ. Incheindŭ, d. Nădejde rógă pe d. ministru de interne sĕ-i rĕspundă ce are de gândŭ sĕ facă faţă cu consiliulŭ comunalŭ.

D-lŭ ministru de interne *Stirbei* recunósce, că în adevĕrŭ locuitorii au fostŭ

---

sĕ te privescŭ cu setea frigurilorŭ morţii, sĕ mĕ aninŭ de tine ca copilulŭ de sînulŭ mamei sale, sĕ te sorbŭ cu privirea, dér a ta nu potŭ fi.“

„Aşa dér sórtea nemilósă a hotărîtŭ sĕ trăimŭ departe unulŭ de altulŭ. O, Mario, atuncĭ de ce ne-amŭ mai vĕḑutŭ în lume, de ce mĭ-ai mai eşitŭ în cale!“

„Nu te osîndi, scumpulŭ meu; ţie celŭ puţinŭ îţĭ rĕmâne mângâerea de-a nu ţĭ-o fi făcutŭ însuţĭ acésta, pe când eu singură mĭ-am adusŭ nefericirea ce ne cuprinde pe amêndoi. Ne mai putêndŭ sĕ fiu a ta, gândeamŭ: de ce sĕ mai trăescŭ? Prin câteva rêndurĭ tu m'ai fi mântuitŭ, dér nu-mĭ scriai nimicŭ şi gândeamŭ că ţĭ-ai uitatŭ de vecina ta de odinióră.“

Cuvintele acestea pĕtrunseră adêncŭ inima lui Guţă. Maria observă mâhnirea lui adêncă şi cerca sĕ-lŭ mângâe:

„Nu gândi că te înşelŭ. Dér n'am avutŭ destulă credinţă şi sperare. Tu te-ai mâhnitŭ de vorbele mele, dér ţine minte, că eu departe de a'ţĭ face vre-o neplăcere, vrêu sĕ te pregătescŭ la cele viitóre.“

„Cu alte cuvinte: sĕ aşteptŭ rĕu!“

„Nu ḑicŭ nimicŭ. Tu póte credĭ că am devenitŭ o fiinţă uşuratică, dér eu te rogŭ sĕ credĭ, că mai multŭ decâtŭ tóte: sunt o nenorocită!“

Lui Guţă i-se tulburase mintea. Frica de viitorŭ îlŭ neliniştea, pe când Maria se lipia de elŭ totŭ mai strînsŭ.

„Incepŭ a tremura de frigŭ, Guţă, şi capulŭ îmĭ fierbe de-o opintélă peste mĕsură“ ḑise ea mai târḑiu. „Trebue sĕ mergemŭ mai departe, orĭ sĕ ne întórcemŭ.“

Ei nu observară că în calea ce duce în codru merseseră pré departe, că séra se apropiă şi negurile ce prevesteau sosirea iernei s'au scoborîtŭ aşa de tare spre pămêntŭ.

„Sĕ mergemŭ Guţă, sĕ mergemŭ către casă. Te rogŭ însoţesce-mĕ până acolo. Mĕ simtŭ fórte slabă, abia mĕ ţinŭ piciórele, nu-mĭ refusa ajutorulŭ tĕu.“

Mergeau spre casă. Lumina felinarelorŭ din oraşŭ abia străbătea prin negura désă şi o tăcere mormêntală îmbrăca câmpia prin care treceu ei. Numai din când în când s'audia câte-unŭ urletŭ de câne. Tótă firea tăcea, şi tăceau şi ei.

Lui Guţă i se părea că pămêntulŭ i se clatină sub picióre, că puterile îlŭ părăsescŭ şi unŭ vîjâitŭ grozavŭ i se produse în capŭ. Maria din când în când ofta.

Intrândŭ în oraşŭ, ea îlŭ rugă s'o conducă până la o Dómnă vĕduvă, o vechiă cunoscută a mamei sale, unde şedea ea acum, când nu mai avea pe nimenea dintre ai sĕi. Guţă îi împlini rugarea şi merseră până în colţulŭ stradei. La cea dintâiu casă ei se despărţiră amêndoi pĕtrunşĭ de loviturile unei durerĭ cumplite.

Inainte de a se despărţi, ea ḑise: „Caută-mĕ Guţă în clipele durerilorŭ.“

VI

Într'una din sĕrile următóre, Guţă, lungitŭ în aşternutulŭ sĕu, începŭ sĕ-'şĭ închipuéscă lucrurĭ grozave. I-se părea că e unŭ nenorocitŭ, şi că Maria alăturĭ de elŭ stă mórtă şi nemişcată, ca o marmoră rece. Multŭ s'a luptatŭ elŭ cu gândurile acestea neputêndŭ adurmi de locŭ.

Maria, două ḑile după cea din urmă a lorŭ întâlnire, petrecŭ apróspe singură în odaia sa. Multe îi treceau ei prin minte, şi din cele multe, gândulŭ că Guţă este înşelatŭ o tortura grozavŭ. A doua ḑi séra eşi la primblare cu dómna Sofia Ciuturugă, cu gândulŭ că póte va întâlni pe Guţă. Dorinţa nu i-s'a împlinitŭ. După ce s'au întorsŭ, séra târḑiorŭ, întră în odaia sa, aprinse o luminare, lăsă în josŭ perdelele dela ferestri şi căḑù în genunchĭ înaintea unei icóne sfinte. Ea începŭ a se ruga lui Dumneḑeu, udândŭ pămêntulŭ cu lacrimĭ ferbinţĭ. Sufletulŭ ei, plinŭ de amărăciune, simţea că i se rupe de durere. Simţiri repeḑĭ, ca gonite de vêntulŭ desnădăjduirei, eşiau din pieptulŭ ei. Simţia că frigurile morţii îi cuprindŭ întregŭ trupulŭ şi pe păretele de-alăturĭ vede perondându-se necurmatŭ tipurĭ fiorόse ce, fâlfâindŭ din aripĭ, i-se părea că-i cerŭ sufletulŭ. Galbină şi istovită vedea mórtea coborîndu-se şi aşeḑêndu-se lângă căpătâiulŭ patului ei, când ea cu privirea aţintită spre sfânta icónă, se ruga sĕ'-i ajute, sĕ'i fiă uşóră cea din urmă suflare.

De-odată însĕ limba îi amuţi în gură şi înmărmurită stĕtŭ înaintea icónei gândindu-se: Dómne, tu simţĭ chinulŭ meu. Eu plângŭ şi prin lacrămile mele cereşescŭ o radă din îndurarea ta. Desluşeşte'mĭ întunecimea minţii mele când durerea mea se sparge de nemilósa desperare! Arată'mĭ o cale, pe care plecândŭ sĕ'i potŭ întórce lui Guţă simţirile ce i-le-am smulsŭ, sĕ'lŭ potŭ face érăşĭ fericitŭ! Ĕr décă fericirea mea pe pămêntŭ s'a sfêrşitŭ, atuncĭ fiă după voia ta!“

În giurulŭ ei părea că lumea se

nedreptățițĭ și promite, că celŭ multŭ până la anulŭ viitorŭ li-se va satisface cererea. Guvernulŭ actualŭ nu póte să fiă rĕsponsabilŭ de cele ce le-a făcutŭ celŭ trecutŭ.

D-lŭ deputatŭ *Ionŭ Nădejde* dice, că până ce se va face parcelarea ar fi bine ca guvernulŭ sĕ intervie pe lângă consiliulŭ comunalŭ din Iașĭ, ca sĕ dea locuitorilorŭ în posesie acelŭ pământŭ totŭ cu acelașŭ prețŭ, cu care elŭ a arendatŭ boerilorŭ.

D-lŭ ministru *Stirbei* dice, că nu se va aștepta ca sĕ se parceleze în blocŭ tóte moșiile, ci se va împărți la locuitorii din Iașĭ pământulŭ de pe o moșiă, îndată ce ea va fi parcelată.

D-lŭ deputatŭ *A. Lahovary* depune la biroulŭ Camerei unŭ proiectŭ de lege prin care sĕ se recunóscă indigenatulŭ copiilorŭ minorĭ, carĭ suntŭ născuțĭ după ce părinții lorŭ au fostŭ împământenițĭ.

Propunerea e subscrisă de 7 din deputațĭ. Se trimite în secțiunĭ.

Mai multe cererĭ de pământŭ și de împământenire se trimitŭ la secțiunĭ.

D-lŭ deputatŭ *C. C. Dobrescu* propune sĕ se'nființeze în Ploescĭ o sucursală a Băncii Naționale.

Intêmplărĭ diferite.

Mușcațĭ de câne turbatŭ. Din Poiana sărată se scrie, că acolo unŭ câne turbatŭ a mușcatŭ în diua de 30 Decemvre 7 ómenĭ și mai mulțĭ cânĭ și alte animale de casă. Intre cei mușcațĭ este și unŭ școlarŭ ungurŭ de I clasă gimnasială, fiulŭ directorului unei preparandii.

Focŭ. In Veștemŭ au suferitŭ din causa unui incendiu o pagubă de 1025 fl. locuitorii: Iacobŭ Mărgineanŭ, Cruceanŭ Mărgineanŭ, Neculae Dumitru Popŭ, Irimie Baba și Stefanŭ Baba. — In Săcădate a arsŭ șura lui Nicodinŭ Ania. Șura i-a fostŭ asigurată.

Mortŭ de turbare. „Sieb. Deutsch. Tgbl.“ află din isvorŭ demnŭ de încredere, că unŭ locuitorŭ din Sĕliște a muritŭ de turbare în dilele trecute. Asemenea casurĭ triste se sporescŭ în modŭ îngrijitorŭ.

O familiă întrégă omorâtă. *In* satulŭ Băuțarŭ de lângă Hațegŭ a fostŭ omorîtă familia Beranŭ constătătóre din: tată, mamă și unŭ copilŭ. O mică fetiță, care se afla în casă, se furișase sub patŭ și, fără a fi vĕdută de ucigașĭ, observă cum se comite crima. Când ucigașii se depărtară, fetița alergă la o rudeniă și-i spuse nenorocita întêmplare, despre care făcŭ apoi arĕtare. Tâlharii, carĭ au furatŭ și 40 fl., încă nu suntŭ prinșĭ.

Mulțămită publică.

Domnulŭ comerciantŭ și concetățénŭ Nicolae Bidu avù bunĕtate a pune la dispositațiunea subscrisei direcțiunĭ 20 părechĭ de cisme și 20 părechĭ de ciorapĭ de lână spre a se împărti la școlarĭ săracĭ și diligențĭ fără deosebire de localitate. Subscrisa Direcțiune împlinindŭ dorința mărinimosului dăruitorŭ, se simte datóre a aduce pe calea acésta d-lui Nicolae Bidu în numele școlarilorŭ împărtășițĭ cea mai ferbinte mulțămită.

Brașovŭ, în 23 Decemvre 1888.

Direcțiunea școlelorŭ medii gr. or. rom.

St. Iosifŭ,
directorŭ.

Varietate.

Virtuțile femeescĭ.

de *Ivan Turgenieff.*

Cu două orĭ trei dile înainte de Crăciunŭ, bunulŭ Dumnedeu dete o serbare în palatulŭ sĕu de azurŭ. La serbare erau invitate tóte virtuțile, dér numai virtuțile femeescĭ. Nicĭ unŭ bărbatŭ, ci numai femei erau de față. Puteai vedé acolo și multe virtuțĭ una lângă alta; și marĭ și micĭ. Cele micĭ erau mai drăgălașe și mai frumușele decâtŭ cele marĭ, dér tóte păreau a fi bine cunoscute și prietenóse una cu alta. Dér deodată vĕdu bunulŭ Dumnedeu două femei frumóse, care se părea că nu se cunoscŭ de locŭ. Domnulŭ casei apucă de mână pe una din ele, ca sĕ o presinte celeilalte. „Binefacerea“, dise elŭ uitându-se la cea dintêiu. — „Recunoscința“, adause elŭ arătândŭ către cealaltă. Amêndouĕ virtuțile se uitară uimite una la alta. Dela crearea lumei se 'ntêlneau aci pentru ântêiașĭ dată.

Avisŭ femeilorŭ române din poporŭ și învĕțătorilorŭ.

Despărțămêntulŭ cerc. X. (Clușiu) alŭ „Asociațiunei transilvane“ pentru literatura română și cultura poporului românŭ“, dorindŭ a face pe poporulŭ nostru românŭ atentŭ, sĕ nu-'șĭ părăséscă portulŭ sĕu naționalŭ străvechiu bărbătescŭ și femeescŭ, atâtŭ de acomodatŭ climei patriei nóstre și atâtŭ de pitorescŭ și chiarŭ admiratŭ de străinĭ, ci sĕ urmeze și pe viitorŭ a se îmbrăca cu vestminte produse de laboriósa mână a Româncei celei dechiarate de către învĕțațĭ străinĭ de cea mai laboriósă femeiă din lume, și ĕstŭ modŭ sĕ cultive și de aicĭ înainte industria de casă cu productele sale neasĕmĕnatŭ mai eftine și mai durabile față de fabricatele de prin bolte, ce le cumpĕră cu banĭ atâtŭ de scumpĭ și atâtŭ de anevoiă de făcutŭ la noi, și care industriă de casă totodată dă femeilorŭ române în timpŭ de iérnă ocupațiune multŭ folositóre, fiă din punctŭ de vedere materialŭ, fiă moralŭ;

dorindŭ mai departe ca prin lățirea stupăritului printre Românĭ, carele precâtŭ e de proventuosŭ, pre atâtŭ recere relative forte puțină labóre, sĕ i-se deschidă poporului unŭ nou isvorŭ de venite;

dorindŭ în fine, ca prin câatulŭ mai regulatŭ și mai armoniosŭ prin bisericile nóstre, prelângă înălțarea frumseții casei Domnului, sĕ se cultive și ridice simțulŭ religiosŭ și esteticŭ în poporulŭ nostru, și totodată tineretulŭ românŭ sĕ se atragă dela nisce distracțiunĭ din timpulŭ lui liberŭ, de multe-orĭ moralminte, materialminte și corporalminte stricăciose, la o distracțiune în totŭ respectulŭ edificătóre și nobilitătóre:

prin acésta din adunarea sa generală ținută a. c. în Clușiu, în conformitate cu decisele adunărilorŭ generale anterióre din Coșocna, apoi din Mărgău și Ascileulŭ micŭ, pune următórele premie:

1. două premie de câte dece (10) florinĭ unulŭ, acelorŭ două femei române din poporulŭ românŭ alŭ acestui despărțămêntŭ (comitatulŭ Coșiocnei), mame de familiă, care vorŭ documenta, că în anulŭ din urmă și până la terminulŭ concursului de față tóte pânzăriile trebuincióse în casa sa, cum și tóte îmbrăcămintele trebuincióse căsenilorŭ sĕi, începĕnd dela albiturĭ până la iiă și zadiă séu cătrință, ciórecĭ, sumanŭ orĭ glugă, au fostŭ țĕsute și făcute de dênsa și ai sĕi;

2. unŭ premiu de doispredece (12) florinĭ pentru acelŭ docente dela scólele române confesionale din acestŭ despărțĕmêntŭ, carele va arĕta celŭ mai frumosŭ resultatŭ întru cultivarea stupăritului și întru lățirea acestuia în poporulŭ nostru;

3. unŭ premiu de doispredece (12) florinĭ pentru acelŭ docente dela scólele române confesionale din acestŭ despărțĕmêntŭ, carele va adeveri, că are celŭ mai frumosŭ corŭ bisericescŭ, stătătorŭ nu numai din băieții de scólă, ci și din tineretulŭ comunei sale mai adultŭ și acum eșitŭ din scólă.

Premiele enumerate se vorŭ decerne în adunarea generală a despărțĕmêntului nostru pe temeiulŭ concurselorŭ respectivilorŭ provĕdute cu adeverințe din partea oficielorŭ parochiale și vidimate de către protopopii séu protopresbiterii districtului, care concurse suntŭ a se adresa comitetului acestui despărțĕmêntŭ până în 30 Iuniu st. n. 1889.

Dela comitetulŭ despățĕmêntului cerc. X alŭ „Asociațiunei transilvane“. — Clușiu în 30 Decemvre st. n. 1888.

Direct. despărțĕm: **Dr. Gregoriu Silași m. p.**
Actuariu despărțĕm: **Basiliu Podóbă.**

TELEGRAMELE „GAZ. TRANS.“

(Serviciulŭ biuroului de coresp. din Pesta)

Viena, 5 Ianuarie st. n. Președintele de odinióră a camerei deputațilorŭ austriacĭ *Rechbauer* a rĕposatŭ.

Belgradŭ, 5 Ianuarie st. n. Regele Milanŭ primesce necurmatŭ adrese de mulțămire. Scirea despre o schimbare de ministerŭ, ce ar fi a se face imediatŭ, nu este întemeiată. — Cabinetulŭ vienesŭ a făcutŭ cunoscutŭ aicĭ, că consêmte ca Petruievĭ sĕ fiă trimisŭ ca ambasador alŭ Serbiei la Viena.

Parisŭ, 5 Ianuarie st. n. Comitetulŭ roialiștilorŭ a decisŭ după o lungă desbatere a nu pune candidatŭ în contra lui Boulanger.

DIVERSE.

Devastările filoxerei în Ungaria. In 1851 s'au descoperitŭ 50 de focare filoxerice în vii, în 1882 numĕrulŭ lorŭ s'a suitŭ la 79, în 1883 la 127, în 1884 la 237, în 1885 la 388, în 1886 la 552 și în 1887 la 811. In 1886 erau filoxerate 50,000 morgĕne (unŭ morgĕnŭ variază între 30—100 prăjinĭ), în 1887 erau 132 mii 352 morgĕne. Suprafața filoxerată decĭ aprópe s'a împătritŭ dela 1886 până în 1887. Suprafața întrégă cultivată cu vii cuprinde 740,000 morgĕne.

Crematorĭ și cremațiunĭ. Idea de a se arde cadavrele morțilorŭ șĭ-a aflatŭ în timpulŭ din urmă numĕroșĭ sprijinitorĭ. In Svedia se află 3012 societățĭ, în Danemarca 1326, în Olanda 1128, în Germania 1050, în Italia 530 și în Elveția 390 societățĭ de crematorĭ. Așadéră societățĭ suntŭ destule, numĕrulŭ cremațiunilor sĕvêrșite nu corĕspunde însĕ nicĭ pe de parte cu aceștĭ numĕroșĭ sprijinitorĭ ai lorŭ. Astfeliu după constatările statistice până acum s'au arsŭ numai 1902 morțĭ, și anume: 998 în Italia, 287 în America, 554 în Gotha, 39 în Svedia, 16 în Anglia, 7 în Francia și 1 în Danemarca.

Cui nu-i place sĕ scrie n-roul „9“ ar fi bine sĕ se îngrijască ca celŭ puținŭ pe câțiva anĭ sĕ'șĭ facă înainte scrisorile ce are a-le trimite, căcĭ după sosirea Anului nou timpŭ de 110 anĭ nu va mai puté scrie nicĭ o scrisóre în a căreia datare sĕ nu figureze numĕrulŭ „9“.

Cursulŭ la bursa de Viena

din 4 Ianuarie st. n. 1889.

Renta de aurŭ 4%	101.70
Renta de hârtiă 5%	93.75
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare	143.60
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (1-ma emisiune)	98.20
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (2-a emisiune)	—.—
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (3-a emisiune)	116.70
Bonurĭ rurale ungare	104.—
Bonurĭ cu clasa de sortare	104.—
Bonurĭ rurale Banatŭ-Timișŭ	103.75
Bonurĭ cu cl. de sortare	103.75
Bonurĭ rurale transilvane	104.—
Bonurĭ croato-slavone	104.—
Acțiunile băncei austro-ungare	880.—
Acțiunile băncei de creditŭ ungar.	309.50
Acțiunile băncei de creditŭ austr.	312.80
Galbenĭ împĕrătescĭ	5.69
Napoleon-d'orĭ	9.53½
Mărcĭ 100 imp. germane	59.12½
Londra 10 Livres sterlinge	120.65

Editorŭ și Redactorŭ responsabilŭ:
Dr. Aurel Mureșianu.

îngustă, că aerulŭ o înădușe că suflarea îi e grea și chinuitóre. Invălmășite, ideile morții îi veniau unele după altele în capulŭ ce și-lŭ simția așa de greu, câtŭ abia-lŭ putea ține în susŭ. La urmă se sculă, deschise unŭ dulapŭ, luà o sticluță și o golì. Se puse apoi la mésă și scrise următórele rêndurĭ:

„Guță dragă! Pe când îțĭ scriu acestea, veninulŭ îșĭ face datorința. Simțŭ arsurĭ gróznice în mine și puterile mĕ părăsescŭ treptatŭ. Nu am pututŭ sĕ mai ducŭ o viéță ca acésta. Eu însĕ nu mĕ temŭ de mórte, deși că îmĭ pare grea, dér mai multŭ mĕ muncesce gândulŭ, că trebue sĕ mĕ despartŭ de tine. Mórtea e ușóră când nu mai simțĭ a avé nicĭ o misiune. Grăbesce dér s'audŭ ertarea de pe buzele tale, sĕ'țĭ dau sĕrutulŭ celŭ din urmă și sĕ morŭ liniștită. Nu mĕ lăsa sĕ mergŭ în lumea ceealaltă cu consciința, că nu m'ai ertatŭ. De pricina morții mele întrébă pe Iancu Mitrofanŭ... Grăbesce s'ajungĭ până nu voi adurmi de vecĭ. Nu mai potŭ.... scrie... A ta Maria“.

Gândurile aceste, sigilate într'unŭ plicŭ, nenorocita Mariă le trimise pe servitorulŭ vĕduvei.

Guță desfăcŭ scrisórea și cetì. Nu dise nimicŭ și plecà. Dér până sĕ soséscă elŭ, totulŭ era sĕvêrșitŭ.

Maria, culcată cu fața spre părete, nu mai da semnŭ de viéță. Era albă ca néua și mai frumósă ca totdéuna.

Cândŭ pășì Guță peste pragŭ, vĕduva femee spăriată îlŭ întêmpinà strigândŭ:

„E mórtă! A muritŭ, spunêndŭ că te doresce“.

„A muritŭ pentru mine“, strigà Guță plângêndŭ amarŭ, și pășì în odaia unde zăcea Maria întinsă pe patulŭ móle, cu capulŭ pe perina udă de lacrimile ei.

* * *

Peste câteva dile, Guță Zîmbrénu, feciorulŭ cocónei Elisa din Costescĭ, destăinuindŭ mamei sale tóte într'o scrisóre, o încunosciința de durerósa întêmplare. Apoi merse la cimitirŭ, îngenunchià pe mormêntulŭ ei și udându'i țĕrîna cu lacrimĭ, blăstĕma pe Iancu și ruga pe Dumnedeu sĕ'i ierte Mariei greșala.

A fostŭ cea dintêiu și cea din urmă iubire a lui. — Sĕrmanulŭ Guță!

Traianŭ H. Popŭ.

Țiganulŭ cinstitŭ.*)

Vr'o câțĭ-va țiganĭ, odată,
Printr'unŭ locŭ, când-va-'ntr'unŭ anŭ,
Cum mergeau prin dorĭ de diuă,
Vĕdŭ p'unŭ gardŭ unŭ bietŭ curcanŭ,
Și de-odată se oprescŭ,
Sĕ gândescŭ, se resgândescŭ,
Celui mai bĕtrânŭ grăescŭ:

*

— „Auleo, tată Vișanŭ,
„Vedĭ celŭ gardŭ pe celŭ curcanŭ?
„Vedĭ ce bunŭ e și ce mare?
„Bre, că bunŭ-e de mâncare!“

*

Dér bĕtrânulŭ de Vișanŭ,
Cum se uită la curcanŭ,
Și pe gardŭ cum stă privindu-lŭ
Și cu ochii cântărindu-lŭ
Dice:
— „Uit'te omŭ nebunŭ
„Lasă curca nóptea'n drumŭ!!...
„De satŭ...satu-i, nu-i pădure,
„Dér se póte sĕ i-o fure;
„Că ce vrei, de?... suntŭ nevoi...
„Mai bine-amŭ lua-o noi?“

*

Celŭ bĕtrânŭ așa vorbesce
Dér unŭ altulŭ, cum gândesce,
Dice:
— „Dér n'o fi pĕcatŭ
„Sĕ-lŭ luămŭ noi ne'ntrebatŭ
„Mai vêrtosŭ de s'o 'ntêmpla
Sĕ te védă cine-va?“
Dér bĕtrânulŭ îi rĕspunde:
— „Ce vorbescĭ?! Pĕcatŭ?! De unde!!
„N'are cum mai fi pĕcatŭ,
„Căcĭ îi spunemŭ că-i vînatŭ.“

*

— „Dér de-o dice că e curcă?
— „Dice curcă, ba necurcă!!...
„Ce-o totŭ ții într'una furcă?
„Décă'i curcă
„Ce se'ncurcă
„Tocma'n darea dorilorŭ
„'N calea vînĕtorilorŭ?!“

*

— „Apoi dér, tată Vișanŭ,
„Ce mai dicĭ de celŭ curcanŭ?
„Sĕ-lŭ luămŭ, sĕ nu-lŭ luămŭ,
„Orĭ pe gardŭ sĕ nu-lŭ lăsămŭ?“

*

Decĭ bĕtrânulŭ ce sĕ facă? Décă vede că-lŭ întrébă
Dice:
— „Aicĭ e altă trébă?
„Ei se temŭ de vr'o rușine
„Și dau greulŭ totŭ pe mine.“

*

Dér fiindŭ elŭ omŭ cu minte
Cată'n laturĭ și 'nainte
Și sfîrșesce 'n trei cuvinte;
Căcĭ rĕspunde:
— „D'apoi eu
„Ce sĕ dicŭ și ce sĕ vreu?!...
„Nu mai umblu cu 'ndemnate
„Sĕ mĕ 'ncarcŭ și de pĕcate
„Ilŭ luațĭ
„Orĭ nu-lŭ lăsațĭ,
„Numai partea mea cătațĭ
„Sĕ mĭ-o facețĭ părălesce
Ca sĕ'mĭ cumpărŭ nisce pesce.
„Omŭ bĕtrânŭ... ar fi pĕcatŭ
„Sĕ mănâncŭ eu de furatŭ.“

*) Din volumulŭ „Anecdote populare“ de *Th. D. Speranță.*

Rugăm pe d-nii abonațĭ ca la reînoirea prenumerațiunei sĕ binevoiască a scrie pe cuponulŭ mandatului postalŭ și numerii de pe fâșia sub care au primitŭ ḑiarulŭ nostru până acuma.

ABONAMENTE

la

„GAZETA TRANSILVANIEI“

Prețulŭ abonamentului este:

Pentru Austro-Ungaria:

pe trei lunĭ	3 fl. —
„ șése lunĭ	6 fl. —
„ unŭ anŭ	12 fl. —

Pentru România și străinătate:

pe trei lunĭ	10 francĭ
„ șése lunĭ	20 „
„ unŭ anŭ	40 „

Abonamente la numerele cu data de Duminecă.

Pentru Austro-Ungaria:

pe anŭ	**2 fl.**
pe șése lunĭ	**1 fl.**
pe trei lunĭ	**50 cr.**

Pentru România și străinătate:

pe anŭ	**8 francĭ**
pe șése lunĭ	**4 „**
pe trei lunĭ	**2 „**

Abonamentele se facŭ mai ușorŭ și mai repede prin **mandate poștale.**

Domnii, carĭ se vorŭ abona din nou, sĕ binevoiéscă a scrie adresa lămuritŭ și a arăta și poșta ultimă.

Administrațiunea „Gazetei Transilvaniei“.

Numere singuratice din „Gazeta Transilvaniei“ à 5 cr. se potŭ cumpĕra în tutungeria **I. Gross,** în librăria **Nicolae Ciurcu** și **Albrecht & Zillich.**

Tipografia A. MUREȘIANU, Brașovŭ